

Føroysk barnabók fær virðisløn

Føroyska myndabókin fyri børn »Rossini á Skoradali« eftir Ólav Michelsen, sála, fær barnabókavirðislønina hjá norðurlenska skúlabókasavnsfelagnum í ár. Umframt Ólav eigur eisini Erik Hjorth Nielsen sin part av bókini. Hann hevur gjørt tekningarnar.

Hetta er fyrstu ferð, at ein føroyingur fær hesa virðisløn, sum hevur verið latin síðani 1985. Bókin um rossini á Skoradali er útkomin í fyra londum. Í Íslandi, Danmark, Týsklandi og Føroyum.

Virðislønin verður handað í Göteborg tann 28. september.

Rithøvundurin Ólavur Michelsen doyði í 1978. Nordisk Skolebibliotekarforening hevur sent fjølmótlunum tíðindaskriv um grundgevingina fyri at lata Ólavi Michelsen og Erik Hjorth Nielsen virðislønina umframt lýsing av teimum báðum, sum er so ljóðandi:

Ólavur Michelsen, sáli

Ólavur Michelsen blev født id en lille bygd Øravik på Suðuroy. Som dreng og halvvoksen blev han stærkt påvirket af miljøet i storbyden Tver-

oyri. Her opstod bl.a. den færøske arbejderbevægelse, og det var mødet med handelsfolk, fagforeningsledere og agitatorer, der var medvirkende til, at Ólavur Michelsen besluttede sig til at blive aktiv deltager i den færøske samfundsudvikling. Han arbejdede meget aktivt i det republikanske parti, og i 15 år var han redaktør af partiets avis, »14. September« og deltog energisk i samfundsdebatten. Han var desuden aktiv i det nordiske samarbejde, og som viceborgmester i Tórshavn og formand for byens kulturudvalg deltog han i forberedelserne til »Nordens Hus« på Færøerne.

Ólavur Michelsen var lærer, men samtidig var han forfatter og debuterede allerede 20 år gammel med digtsamlingen »Lovord«. Foruden lyrik skrev han også dramatik og faglitteratur. På hans foranledning blev »Tórshavn Byråds Børnebogspris« indstiftet. Den blev første gang uddelt i 1976.

Ólavur Michelsen døde tidligt, kun 44 år gammel.

Novellen »Rossini á Skoradali«, der er forlæggert for billedbogen af samme navn, er fra novellesamlingen »Brøgd og Bjørg«, der udkom kort tid efter hans død.

Erik Hjorth Nielsen

Erik Hjorth Nielsen er født i 1937 i København og blev student i 1956, startede på Arkitekt-skolen, men indså hurtigt, at det var en fejltagelse, og i stedet for gik han på Kunstakademiet (Maler-skole og Grafisk Skole) og uddannede sig som faglærer i formning. I 1959 besluttede Erik Hjorth Nielsen sig til at læse til lærer, men fortsatte sideløbende på Grafisk Skole og blev lærer i 1962. De næste 7-8 år arbejdede Erik Hjorth Nielsen som lærer i folkeskolen og blev derefter ansat som sernarielærer på Københavns Dag- og Aftenseminarium med formning som fag. Fra 1971-1973 boede han i Brasilien, hvor han tegnede og malede en masse, udstillede og solgte så godt, at han kunne dække sine leveomkostninger. En overgang var Erik Hjorth Nielsen ved at være overbevist om, at han ville bo permanent i Brasilien, men vendte hjem til et timelærerjob som formningslærer på Blågårds Seminarium, og senere fik han fast stilling på Emdrupborg Seminarium.

Fra slutningen af 1970'erne begyndte Erik Hjorth Nielsen så småt at bevæge sig ind på børne-

Ólavur Michelsen, sáli

bogsområdet med sine illustrationer, og igennem 1980'erne — og det fortsætter flot i 1990'erne — har Erik Hjorth Nielsen for alvor slået sit navn fast som en af vore allerbeste illustratører.

Fra 1985 har Erik Hjorth Nielsen udelukkende været beskæftiget med illustrations- og udsmykningsopgaver.

I 1988 modtog han Kulturministeriets Illustrationspris for sin illustratorkunst, og året efter fik han Det danske Tegneseriekonvents diplom for bedst tegnede danske tegneserie (»Hvid & sort som mælk & blod«).

Grundgevingin

I grundgeving síni fyri at lata Ólavi Michelsen, sála, barnabókavirðislønina »Nordisk Skolebibliotekarforenings Børnebogspris 1991«, sigur dómsnevndin:

»Nordisk Skolebibliotekarforenings BØRNEBOGSPRIS 1991 tildeles forfatteren Ólavur Michelsen (1933-1978) og illustratoren Erik Hjorth Nielsen (1937-) for den færøske billedbog »Rossini á Skoradali«. Bogen er udgivet af Føroya Lærarafelag í 1990 og udkom samtidig i færøsk, dansk, islandsk og tysk udgave.

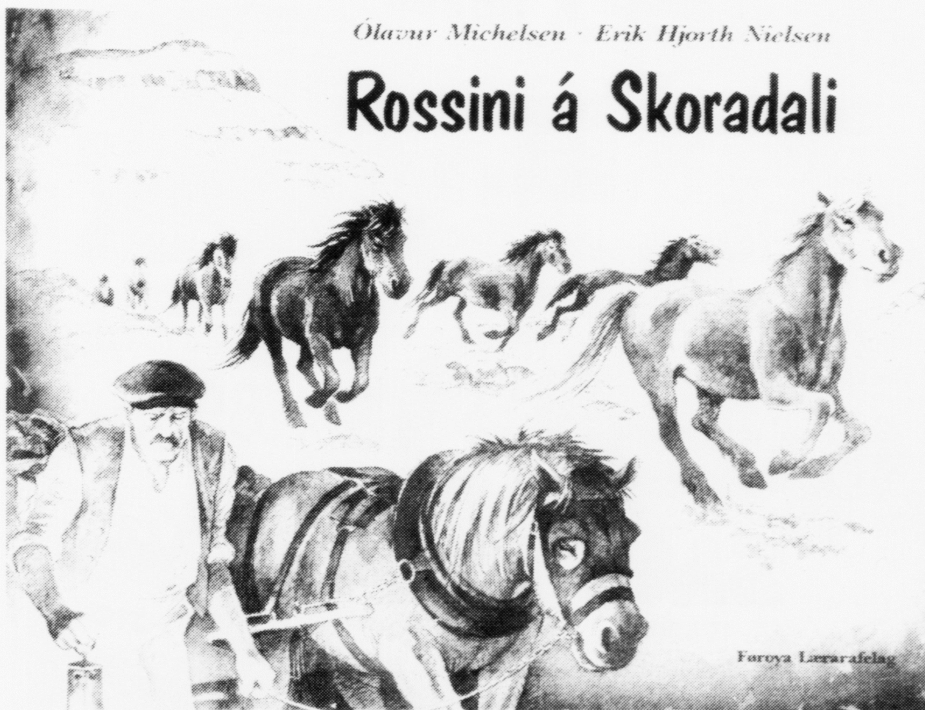
Bogen er en gribende og stærk beretning om den færøske hest, som i Ólavur Michelsens beretning står som symbol for frihed og stolthed, men overmagten tvinger den til underlæggelse. Det hører til sjældenheder at læse barskhed i bøger om dyr, men livet var barskt for både mennesker og dyr dengang, ligesom det er for mennesker og dyr rundt om i verden den dag i dag.

Ólavur Michelsen beretter med en hjerteskerende ligefremhed, der er rensat for klage, om færøstesten Rødes skæbne fra at vandre i frihed med hesteflokken over Streymoy's fjelde og dale, hvor den oplever naturen i al sin vælde, til den indfanges af hestehandlere og sælges til en engelsk opkøber for at ende sine dage i en af Englands kulminer. Hingsten Røde gør oprør. For at tæmme den bliver den blindet, men da sker underet. Røde begynder dybt nede i minerne at se »indad«: den røde solnedgang og græssletterne på Streymoy, hvor den oplevede al den frihed og lykke, den var forundt, inden mennesket greb ind. Men de sort/hvide tegninger, som veksler med helsides-akvareller, har Erik Hjorth Nielsen gjort bogen til en fornem og fuldkommen helhed. Han har mesterligt ramt alle væsentlige detaljer. Der er flotte naturpanoramaer, hestebilleder med bevægelse og kraft og persontegninger med rammende karakteristika. Billederne alternerer mellem poetiske drømmesyn og barsk realisme, natur contra civilisation. Bogen slutter med en flot hyldelse til friheden, der altid vil leve i den enkelte, uanset hvilken skæbne, der bliver tildelt en. Netop dette får Erik Hjorth Nielsen på fremragende vis trukket frem takket være sin suveræne tegnekunst.

Bogens handling er tidsmæssigt henlagt til slutningen af 1800-tallet, men historien er eviggyldig i al sin rystende ræd.

Ólavur Michelsen · Erik Hjorth Nielsen

Rossini á Skoradali

Føroya Lærarafelag